

تفسیر ترجمه الخواص

و سایر آثار و ترجمه‌های فخرالدین مولی علی بن حسن زواری

غلامرضا گلی زواره

قرن دهم قمری به دنیا آمده و در اواخر آن، به دار بقا شناخته است.

* علی بن حسن زواری از دیدگاه نویسندگان و محققان شرح حال نگاران وی را به وثاقت در روایت و گستردگی دانش، جامعیت در اطلاعات و کثرت تألیفات ستوده اند و از او به عنوان فاضلی زاهد و عارفی متقدی و مفسری فقیه و محدثی ادیب یاد کرده اند. در کتاب روضة الجنات به نقل از ریاض العلماء آمده است که:

«... او [علی بن حسن زواری] فاضل عالم، مفسر فقیه و محدث معروف است و از بزرگان شاگردان سیدغیاث الدین جمشید زواری مفسر، و شیخ علی بن عبد العالی است ...»

مرحوم ملک الشعراًی بهار در کتاب سبک شناسی خود این گونه می‌نویسد:

«... این مرد یکی از نویسندگان بزرگ و نامی عهد صفویه است که با وجود ساده‌نویسی و روانی [نشر او] خالی از استحکام و قدرت نیست ...»

مرحوم سعید نفیسی در کتاب تاریخ نظم و نثر فارسی، جلد اول از این مفسر به شرح زیر یاد می‌کند:

«... فخرالدین علی بن حسن زواری از دانشمندان نامی زمان شاه طهماسب اول و یکی از نخستین کسانی است که در طریقه شیعه کتابهایی به زبان فارسی تألیف کرده و

مولانا بن حسن زواره‌ای یکی از چهره‌های درخشان و ستارگان فروزان عالم تشیع به شمار می‌رود که در قرن دهم هجری می‌زیسته است. وی در عصری که مردم هنوز آشنایی کامل با احادیث و اخبار اهل بیت نداشتند، در جهت نشر فرهنگ شیعی تلاشی وافر نمود و در این باره آثار ارزشمند و نیکوبی را از خود به یادگار نهاد.

وجود چنین مفسر نامدار، با تفسیر مشهورش و نیز ترجمه‌های گوناگون منابع حدیثی و روایی و تصنیف و تدوین کتابهای شیعه به زبان فارسی از این موضوع حکایت می‌کند که شهر زواره در عهد شاه اسماعیل صفوی (وفات ۹۳۰ق) و پسرش شاه طهماسب (۹۸۴-۹۳۰ق) در انتشار معارف و علوم مذهب تشیع نقش ارزشمندی را عهده دار بوده است؛ زیرا امثال زواری در این عصر کوشیدند تا دانش و یینش ائمه در دسترس عموم مشتاقان قرار گیرد و علاقه‌مندان فارسی زبان از این جواهرات ثمین و خزانی نفیس، بهره‌کافی ببرند.

گفته می‌شود شاه طهماسب صفوی به منظور نشر و تقویت مذهب تشیع از وجود زواری و فضل و ادب او استفاده کردو در مقابل نویسندگان اهل سنت او را به تأییف آثار مهم و ادار نمود. علی بن حسن زواری نیز فرصت را مغتنم شمرد و عمر پربرکت خود را وقف نشر فرهنگ اهل بیت کرد. گرچه از تاریخ تولد و زمان فوت وی اطلاع دقیقی در دست نیست ولی بر حسب قرائن وی در اوایل

تکمیل تحصیلات رهسپار اصفهان و کاشان گردیده و در حوزه علمیه این شهرها در نزد استادی و قوت تلمذ نموده است. چند سالی هم به شهر هرات رفت و تا قبل از سفر شاه اسماعیل صفوی به این شهر در آنجا اقامت داشته است و در عصر پرسش شاه طهماسب، به ایران مرآجعت کرده و به تأییفاتی دست زده است. گفته می شود که این محدث نامدار در محل زندگی خویش و احتمالاً در کاشان، به عظم و خطابه مشغول بوده است. وی به لحاظ استعداد شگرف و پیشرفت قابل توجه در معارف اسلامی و کسب مدارج عرفانی موردنعایت نااھلان قرار گرفته و او را به صوفی گری و گرایش به تصوف متهم کرده اند. البته وی اهل عرفان بوده ولی عرفان به معنای توجه به خدا و انقطاع از غیر او و زهد و وارستگی؛ ولی اهل صوفی گری و مریدبازی و مسائلی از این قبیل نبوده است. و مسلمان کسی که در فقه و حدیث و مسائل شرعی مرجع خاص و عام است، از تصوف چندان دل خوشی ندارد.

استاد و شاگردان

از کتاب لوامع الانوار زواری بر می آید که نامبرده از سید عبدالوهاب بن علی الحسینی استرآبادی روایت دارد. استرآبادی از علمای بنام شیعه است که در علوم معقول و منقول مهارتی تام و تمام داشته و به ترویج شریعت اسلام اهتمام می ورزیده است. وی مدتی در کسوت قضاؤت به امور مردم رسیدگی می کرده است و در طول زندگی خود به تأییفاتی دست زده که از جمله آنها آثار ذیل را می توان بر شمرد:

شرح فصول خواجه نصیر طوسی، تنزیه الانیاء، حاشیه بر شرح هدایة الائیریه و شرح قصیده بُرده به فارسی. این عالم شیعی در قرن نهم قمری می زیسته است.

از دیگر استاد وی علی بن عبدالعالی مشهور به محقق کرکی یا محقق ثانی است. به قول محدث قمی «جلالت این شیخ معظم و مقامات او در علم و فضل و کثرت تحقیق و تدقیق وجود ممتاز و اتقان در تألیف بالاتر از آن است که در این مختصر ذکر شود.» این محقق، مسافرت‌هایی به

یکی از پرکارترین دانشمندان زمان خود به شمار می رود»

مرحوم دکتر سید حسن سادات ناصری در کتاب خود تحت عنوان هزار سال تفسیر فارسی، زواری را این گونه توصیف می کند:

«... علی بن حسن زواری استاد مولا فتح الله [کاشانی] نیز از مفسران و نویسندهای نامی عهد صفویه بوده است. تفسیر زواری یا ترجمة الخواص از تفاسیری است که بعد از تفسیر طبری و تفسیر ابوالفتوح رازی و گازر و مواجب عليه شهرت داشته است ...»

دکتر محمد شفیعی استاد دانشگاه شیراز در کتاب

تفسران شیعه می نویسد:

«علی بن حسن زواری از مردم زواره و از دانشمندان معروف قرن دهم قمری ... است»

دکتر سید محمد رضا جلالی نائینی در مقدمه تفسیر

مواهب علیه وی را این گونه ستوده است:

«... زواری از علمای بزرگ زمان صفویه و از مفسرین و فقهای معروف و مشهور زمان شاه طهماسب می باشد.»

استاد سید محمد محبیط طباطبائی ضمن اینکه از وی به عنوان صاحب تفسیر و ترجمه های متعدد از قرآن و اخبار و کتابهای شیعه به فارسی دری یاد می کند در کتاب تطور حکومت در ایران بعد از اسلام در خصوص خدمات علی بن حسن زواری به شیعه می گوید:

«وقتی محقق کرکی از لبنان به ایران انتقال یافت و به کار ترویج مذهب شیعه پرداخت، علی بن حسن زواری کوشید گفته ها و نوشته های او را در همان زمان از زبان عربی به زبان فارسی نقل و ترجمه کند.»

تحصیلات و مدارج علمی

ملا ابی الحسن زواری در محله بنجیره زواره که از محلات قدیمی این شهر است، اقامت داشته و تحصیلات مقدماتی را در زادگاه خود به پایان بردé است. سپس جهت

شام و مصر و عراق نموده و در این نواحی و در نزد استاد مشهور عصر به تحصیل علوم اسلامی مبادرت ورزیده است! پس از آن و بعد از کسب مدارج علمی و رسیدن به قله کمال به ایران عزیمت کرده و در شهرهای اصفهان و قزوین به ترویج مذهب شیعه پرداخته و به تربیت دانشورانی چون علی بن حسن زواری همت گمارده است.

محقق کرکی از علمای معاصر شاه طهماسب صفوی است که در ایران سمت شیخ اسلامی و قاضی القضاط را عهده دار بود و از جمله آثارش «جامع المقاصد فی شرح القواعد» است. از صاحب جواهر الكلام نقل شده که هر که نزد او جامع المقاصد و سائل و جواهر باشد، به کتاب دیگری محتاج نخواهد بود. حاشیة شرائع الإسلام، شرح الفیه شهید اول و حاشیه تحریر علامه از آثار دیگر این محقق است. مشهور است که وی صاحب کراماتی بوده و از سوی مخالفین مسموم و به سال ۹۴۰ قمری در نجف اشرف به شهادت رسیده است.

سید غیاث الدین جمشید گازر زواره‌ای صاحب تفسیر گازر نیز از استادی علی بن حسن زواری است. فتح الله بن شکر الله مشهور به ملا فتح الله کاشانی فقیه، متکلم، محقق و مفسر امامی از شاگردان مشهور علی بن حسن زواری است و به وسیله استادش از محقق کرکی روایت دارد. ملا فتح الله کاشانی در همه علوم عصر خود متبحر و بخصوص در تفسیر آکاھیهای گسترده‌ای داشته است. مرحوم میرزا عبدالله افندی در کتاب ریاض العلماء جلد چهارم درباره این مفسر چنین می‌گوید:

«فاضل نیک اندیش هوشیار، عالم کامل جلیل متكلم و مفسر بزرگوار نام‌آور، مولی فتح الله کاشانی، از عالمان دولت شاه طهماسب صفوی و از شاگردان علی بن حسن زواری است. وی تأثیفات نیکوبی دارد به ویژه در تفسیر. که در آن توأم‌مند و زیردست است و آثاری ارزشمند و سودمند نگاشته است.»

پس از زواری، شاگردش مولا فتح الله کاشانی تفسیر «مواهب علیه» کاشی را شرح کرده است و در آن احادیث و اخبار اهل بیت را گنجانیده و آن را «منهج الصادقین»

نامیده است. در واقع این تفسیر، شرح مواهب علیه است که اخبار و احادیث اهل بیت در آن درج شده است. وی این تفسیر را تلخیص کرده و آن را «خلاصة المنهج» نامیده است. در این تفسیر گزیده گویی و دقیق در نظم مطالب مشاهده می‌شود. از آثار دیگر این محدث شیعه تنبیه الغافلین، تذكرة العارفین و زبدۃ التفاسیر را می‌توان نام برد. مولا فتح الله کاشانی در سال ۹۸۸ قمری رخ در نقاب خاک کشید.

* آثار علی بن حسن زواری

۱. تفسیر ترجمة الخواص

مشهورترین اثر ابوالحسن زواره‌ای تفسیری است تحت عنوان «ترجمة الخواص یا تفسیر زواری». وی این اثر سودمند را به دستور شاه طهماسب صفوی و در مقابل تفسیر مواهب علیه ملاحسین کاشفی نوشته و در نگارش آن از تفسیر مذکور بهره گرفته است. بدین جهت قرابتها بین این دو اثر به چشم می‌خورد. زواری این تفسیر را با استناد به احادیث و روایات اهل بیت عصمت و طهارت تدوین کرده است تا جای کتاب تفسیر مواهب علیه را بگیرد. خود در مورد تألیف آن می‌گوید:

«ناکنون در تفاسیر، توجهی به آیات با برکات که در شأن امیر المؤمنین و مناقب اهل بیت سید المرسلین است، نشده ببابراین من با توجه به تفسیر مواهب علیه دست به تألیف این تفسیر زدم.»

کاشفی این تفسیر را در سال ۸۹۷ قمری شروع و به سال ۸۹۹ قمری به پایان بردé است. متن آن به فارسی است و چون به دستور نظام الدین امیر علی شیرنویی نوشته آن را مواهب علیه نامیده است. این اثر چندین بار در هند و پاکستان چاپ شده و در ایران به سال ۱۳۱۷ شمسی با حواشی و تصحیح و تنقیح دکتر سید محمد رضا جلالی نائینی منتشر شده است.

زواری در تفسیر خود گرچه از شیوه کاشفی الهام گرفته ولی به تفسیر آیاتی که در شأن و منزلت مقام اهل بیت است با تفصیل بیشتری پرداخته است و نیز سایر آیات را بر

ساخت تلمسک به ایشان شده از تاریکیهای شقاوت
ابدی رسته و به سعادت دارین مستعد گردند ... »
در تفسیر آیات: (وَآيَةٌ لِّهُمُ الْأَرْضُ الْمِيتَةُ أَحْيَيْنَا هَا
اَخْرَجْنَا مِنْهَا جَبَّاً فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ . وَ جَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَخْلٍ
وَ اَعْنَابٍ وَ فَجَرَنَا فِيهَا مِنَ الْعَيْنِ) . (یس، ۳۳ و ۳۴) به نقل
از کتاب بحر الحقایق آورده است که :

« ... معنی آیه به زبان اهل اشارت است که زمین دل را
زنده کردیم به باران عنایت و بیرون آوردیم از آن حب
طاعت تا ارواح از آن غذایی یابند و ساختیم بوسنانها از
نخل اذکار و اعناب اشواق و عیون حکمت در روی
روان کردیم تا از اشمار مکاشفات و مشاهدات تمتع
گیرند و از نتایج اعمال که کرده اند از صدقات و
خیرات . آیا سپاسداری نمی کنند یعنی سپاس می باید
داشت بر این نعم ظاهره و باطنیه تا موجب مزید آن
شود ... »

و در مورد آیه: وَصَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدِهِ حَمْلَتْهُ أَمَهْ
کرها ... (سوره احقاف، آیه ۱۵) می گوید:

« ... بعد از نزول این آیه حضرت رسول را اخبار
فرموده، بشارت داده به وجود امام حسین که این حال
آن حضرت است که بعد از این به وقوع خواهد آمد که
والده طاهره اش از مشقت حمل که فارغ شد خبر
شهادت و مصیبت آن حضرت به وی رسانیدند ... و
چون به حد چهل سالگی رسید، گفت:

ای پروردگار من الهام ده مرا و توفیق بخش تاشکر گویم
نعمتی را که به کرم عیم انعام کرده ای بر من که نعمت
امامت است و پدر نه امام معصوم است و نعمتی که بر
پدر و مادر من داده ای که پدر من بعد از پیغمبر بهترین
اهل زمان است که صفات حمیده که در جمیع انبیاء
متفرق بود در او مجتمع است و مادر من سیده نساء
عالیان است و دیگر الهام ده که عمل کنم عملی ستوده
که تو پسندی آن را و از آن خشنود باشی . حق تعالی
دعای وی را مستجاب کرده نهایت طاعت و عبادت از
او به وقوع آمد و دعایی که معصوم - ع - کند معلوم است
که از دنیا حمید و شهید رفت و در آخرت مجید و سعید
خواهد بود و چه مقدار از مؤمنان به شرف زیارت وی
مشرف گشته به سعادت ابدی مستعد می گردند . و دیگر

حسب احادیث و روایات موثق که از ائمه هدی رسیده
تفسیر کرده است . و در لابلای مباحث نقلی آن، مطالب
عقلی به چشم می خورد . نکات عرفانی نیز در متن این
تفسیر ملاحظه می شود . وی از سعید بن جبیر (اولین
تدوین کننده تفسیر قرآن)، ابن عباس و فضل بن حسن
امین الاسلام مشهور به طبرسی مطالبی را نقل کرده است و
از میان تفاسیر شیعه بیشتر از همه از تفسیر علی بن ابراهیم
قمی و نیز غرائب التفسیر، لباب التفسیر و تفسیر کبیر
ابوفتوح رازی و همچنین از کتاب کشف الغمة مرحوم
لوبلی که خود آن را ترجمه کرده بهره گرفته است . همچنین
مطالبی از آثار عرفانی چون کنز العرفان، کشف الاسرار،
مسابیح القلوب، بحر الحقایق، معالم التنزیل، زاد المسیر
و بحر الدر آورده است .

آغاز تفسیر: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَمْدُهُ حَدَوْ
شَكْرُ بِلَا عَدٍ مَنْعِمٍ رَأَسَزَدَهُ شَقَائِقَ حَقَائِقَ قُرْآنِي رَادَرُ
حَدَائقَ صَدُورِ انسانِي بِشَكْفَانِي . فَوَابِعُ وَأَنْوارُ اشْجَارِ وَ
رَوَابِعُ زَهَارِ وَدَقَائِقُ فَرَقَانِي بِهِ مَشَامُ جَانِ وَجَنَانُ اِيشَانِ
رَسَانِي»

نحوه هایی از نثر این تفسیر: در تفسیر آیه و هو الذي
جعل لكم النجوم لتهتدوا بها ... «(انعام، آیه ۹۸)

می گوید:

«... و اوست آن خداوندی که به قدرت کامله یافرید
برای شما ستاره هارا تابه آن راه یا یابد در تاریکیهای
شب در بیابان و در دریا، علامت قبله نیز از آن توان
دانست و تجوم . جز این، منافع دیگر است چون زینت
آسمان و رمی شیاطین و غیر آن . آورده اند که خدای ذکر
این منفعت کرد چه در اینجا دلیل، قدرت ظاهر است
زیرا که نجوم را بر فلک دلیل معرفت زمینی ساخت، با
وجود بعد مسافت میان آسمان و زمین بدرستی که
روشن ساختیم نشانه های قدرت خود را برای گروهی
که بدانند نفع گرفتن خود را از آن و بر آن استدلال کنند
بر وجود قادر حکیم . نکته: «انا كالشمس و على كالقمر
و مثل اهل بيتي كالنجوم» در اینجا ظهوری تمام دارد و
علی بن ابراهیم در تفسیر گفته که مراد به نجوم آن
محمد بنند که خدای ایشان را راهنمای بندگان گمراه

با مرکب قرمز و جلد تیماج قرمز و مقوایی به ابعاد ۲۳۵ در ۳۷۵، کاغذ بخارائی به ابعاد ۱۵۰ در ۲۶۵ در ۵۳۱ برقی، ۳۰ سطر کامل، نگهداری می شود. شماره ثبت آن ۲۲۵۵/ف است.

نسخه دیگر مشتمل بر سوره فاتحه تا آخر سوره کهف که در قرن دوازدهم به خط نستعلیق تحریر شده است. صفحات اول و دوم میان سطور طلا اندازی - سرفصلها و آیات با مرکب قرمز، جدول دور سطور زرد و سیاه و قرمز و آبی، جلد تیماج قرمز، مقوایی به ابعاد ۱۸۵ در ۲۹۵ و آبی، کاغذ فرنگی به ابعاد ۱۰۵ در ۱۹۵، ۴۱۱ برقی، ۲۵ سطر کامل به شماره ۱۵۱۰/ف در کتابخانه ملی ثبت است. نسخه دیگری که از تفسیر سوره فاتحه تا آخر سوره اسری را در بر می گیرد به شماره ۱۱۹/ف در کتابخانه ملی ضبط است. آخر نسخه مذکور نوشته شده: تمت الكتاب بعون الله الوهاب. تحریر آن به خط نسخ و نستعلیق در قرن دوازدهم انجام پذیرفته است. سرفصلها با مرکب قرمز بالای عبارات عربی با مرکب قرمز خط کشیده شده است، جلد تیماج سیاه، مقوایی به ابعاد ۲۰۰ در ۲۹۵، کاغذ فرنگی فستگی به ابعاد ۱۳۰ در ۲۲۰، چهارصد برقی، ۲۴ سطحی کامل.

نسخه ای از آن از اول قرآن تا آخر سوره کهف بدون ذکر نام کاتب با صفحات مجلدول به طلا و لا جورد به شماره ۱۴۳۳۸ ثبت کتابخانه مجلس است. همچنین نسخه ای که در سال ۱۱۰۳ به خط نستعلیق و با شنجرف نگارش یافته به شماره ۱۴۸۱۷ ثبت کتابخانه مذکور است. از جلد دوم این تفسیر از سوره مریم تا آخر قرآن که به سال ۱۰۷۴ قمری به خط نستعلیق (آیات به خط نسخ) سرلوحی خوب برگها مجلدول و شنجرف به شماره ۱۴۸۱۸ ثبت کتابخانه مجلس است. نسخی از آن با شماره های ۵۷۵۶ و ۷۸۲۱ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران موجود است. جلد اول این تفسیر با شماره ردیف ۲۱۹، شماره دفتر ۳۱۰۷ و مشخصات زیر در کتابخانه ملی تبریزی نگاهداری می شود. در پایان آن نوشته شده:

«قد فرغ من تحریر هذا النصف الاول مهر على حاجي الحرمين عين على اردبيلي فى يوم السبت، اثنين الشهر

دعا فرمود براى اولاد امجاد خود بر این وجه که به صلاح آر برای من یعنی صلاح جاری گردان در فرزندان من. این دعائیز به شرف اجابت رسید که نه امام معصوم از نسل پاکیزه وی بودند از امام زین العابدین -ع- تا امام محمد مهدی صاحب الزمان -علیهم السلام- که اوصاف ستوده و حالات پسندیده ایشان از شرح و بسط بیرون است ...»

گفتنی است که جلد اول این تفسیر از آغاز سوره فاتحه الكتاب تا سوره کهف و جلد دوم از سوره کهف تا پایان قرآن کریم است. این تفسیر، کوتاه و مختصر است و از اطناب به دور است بجز سوره حمد. زواری در تفسیر این سوره، مباحثی در خصوص مبدأ و معاد آورده و آن را با مطالبی مفصل و نیکو و ذکر مطالب عرقانی در ۳۳۵۰ سطر شرح کرده است که نیمی از آن در تفسیر جمله مبارکه «بسم الله الرحمن الرحيم» است. علی بن حسن زواری در پایان تفسیر، ماده تاریخ آن را به صورت ذیل تصریح نموده است:

از فضل الله چون به اتمام رسید
تاریخ وی از فضل الله است عیان
که با این حساب، تدوین تفسیر مذکور در سال ۹۴۷
قمری پایان یافته است.

نسخه خطی تفسیر زواری

نسخه های مخطوط متعددی از این اثر ارزشمند در کتابخانه های هندوستان، لبنان، عراق، ترکیه و ایران نگهداری می شود که در اینجا به بعضی از آنها اشاره می کنیم:

نسخه ای از جلد اول آن که در سال ۱۰۲۰ قمری به خط محمد امین بن اسماعیل مازندرانی تحریر گشته در کتابخانه بشیر آغا در استانبول موجود است. نسخه ای دیگر شامل هر دو جلد که در مورخه ۱۰۱۷ قمری تحریر شده در کتابخانه آستان قدس رضوی نگهداری می شود.

در کتابخانه ملی ایران نسخه های زیر وجود دارد:
نسخه خطی که احتمالاً به سال ۱۰۵۵ قمری تحریر شده و سرفصلهای آن با مرکب قرمز، روی عبارات عربی

صفر ۱۰۱۲ هـ. ق». خط نستعلیق، جلد چرمی سیاه، اندازه جلد ۲۶ در ۱۸، ۵۶۳ ورق، ۱۹ سطیری.

تفسیر مذکور برای اولین بار و در سال ۱۳۵۵ قمری به سعی و اهتمام مرحوم حاج شیخ محمدحسین مولوی در حاشیه قرآن کریم چاپ گردید، آن مرحوم در خصوص طبع این قرآن همراه با تفسیر فارسی می‌گوید:

«چون این حقیر کثیر القصیر اقل الحاج و المشابغ محمدحسین مولوی خوانساری در سنه ۱۳۵۵ هـ. ق قرآن مخشی به تفسیر مولانا علی بن الحسن الزواری به طبع رسانید مرغوب و مطلوب و مطبوع بین الخواص و العوام واقع گردید مجدداً در مقام طبع نسخه ثانی شد و خود قرآن را از روی نسخه اول صفحه به صفحه نویسانیده ولی حاشیه آن را به خط نستعلیق و شکسته قرار دادم تا بواسطه کوتاهی طول و عرض کلمات بیشتر گنجایش تفسیر از نسخه سابق داشته باشد لذا مجدداً از اول الى آخر تفسیر سابق الذکر بدقت رو در رو مراجعه کردم و بعضی از تفاسیر دیگر که ذر حواشی طبع اول گنجایش نداشت و صرف نظر کرده بود در این طبع ثانی بر آن افزودم و همچنین پاره از صفحات که باز گنجایش داشت از تفسیر مولانا فتح الله کاشانی -ره - گاهی از منهج الصادقین و گاهی از خلاصه المنهج به مناسبت اقتضاء مقام علاوه کردم و صریحاً متنسب به اسم مؤلف نمودم که ممتاز با تفسیر مولانا زواره ای اعلی الله مقامه و مأواه بوده باشد ...»

مذکور می‌گردد که طبع مجدد قرآن با حاشیه این تفسیر در سال ۱۳۶۸ قمری از طرف «شرکت سهامی طبع کتاب» انجام گردید و نگارنده، چاپ دیگری از آن را ندیده است.

۲. تکار الاختیارات

یا ترجمه تفسیر عسکری ایضاً للمولی المفسر علی بن الحسن الزواری تلمیذ المحقق الكرکی. قال صاحب الیاضن رأیته فی لنگر من اعمال جام عند افراسیاب خان وقد ترجمه لشاه طهماسب الصفوی (ع).

گرچه بعضی محققین شیعه، انتساب این تفسیر را به آن امام نادرست می‌دانند ولی شیخ صدق در کتابهای من لایحضره الفقيه و توحید و عيون اخبار الرضا؛ ابن شهر آشوب در مناقب؛ شهید ثانی در منیة المرید؛ و حر عاملی در وسائل الشیعه نسبت این کتاب را به امام یازدهم تأیید کرده‌اند.

آقای رضا استادی، از نویسنده‌گان معاصر، عقیده دارد که دلیلی بر مجعلوب بودن یا صدور آن از سوی امام نداریم. این تفسیر به زبان عربی تا به حال ۴ بار در ایران چاپ شده است:

چاپ اول: سنگی، تهران، ۱۲۶۸ ق.

چاپ دوم و سوم: ۱۳۱۵ ق، تبریز.

چاپ چهارم که جدیدترین آن است در سال ۱۴۰۹ قمری توسط مؤسسه امام مهدی (عج) در قم به زیور طبع آراسته گردید.

اصل این تفسیر به روایت ابی یعقوب یوسف محمد بن زیاد و ابی الحسن علی بن محمد سیار است که امام حسن عسکری (ع) آن را املاء فرموده و آن دو نوشته‌اند.

زواری بنا به دستو شاه طهماسب صفوی این تفسیر را از زبان عربی به فارسی روان اماً محکم برگردانیده است. مدرس تبریزی در ریحانة الادب و نیز صاحب روضات الجنات در ذیل شرح حال علی بن حسن زواری ترجمه مذکور را جزو آثار قلمی وی ذکر کرده‌اند. علامه شیخ آقا بزرگ تهرانی در جلد چهارم کتاب التزییعه صفحه ۹۰ می‌گوید:

«ترجمة تفسیر العسکری ایضاً للمولی المفسر علی بن الحسن الزواری تلمیذ المحقق الكرکی. قال صاحب الیاضن رأیته فی لنگر من اعمال جام عند افراسیاب خان وقد ترجمه لشاه طهماسب الصفوی (ع).»

نسخه‌ای خطی از این کتاب در کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری موجود است.

۳- ترجمه المناقب در فضائل ائمه اطهار

اثر اوزنده دیگر این عارف نیک اندیش، ترجمه فارسی

است از کتاب *کشف الغمّة* فی معرفة الائمة که آن را ترجمه المناقب نامیده است. مؤلف این کتاب، علی بن عیسی ملقب به بهاء الدین ازبلی است که اثر مذکور را در سال ۶۸۷ قمری تألیف کرده است. وی منشی و ادبی بوده صاحب شعر و توسل نیکو که در زمان عظام‌الک جوینی به بغداد می‌آید و اصولاً وی منسوب به خاندان جوینی است. در روضات الجنات از او به عنوان یکی از اعاظم محدثین شیعه و بزرگان علمای قرن هفتم نامبرده شده است.

علی بن حسن زواری اثر مذکور را به سال ۹۳۸ قمری به نام امیر قوام الدین محمد، ترجمه کرده است. کتاب حاضر تاکنون دو مرتبه و در سه جلد با مقدمه استاد سید ابوالحسن شعرانی و تصحیح سید ابراهیم میانجی از سوی نشر ادب الحوزه و کتابفروشی اسلامیه به زیور طبع آراسته شده است. مترجم در خصوص برگردانیدن این اثر از عربی به فارسی می‌گوید:

«اما ترتیب آن بلغات فصیحه عربیه فرمود. و مطالعه آن بر فارسی زیانان مشکل نموده بنابر این بنده داعی علی بن حسن الزواری - غفر الله ذنبه و ستر عیوبه - اگرچه استیهال این امر جلیل القدر نداشت. لیکن به قدر وسع و طاقت متصلی ترجمه این کتاب شد بر وجه اختصار بحذف بعضی از تکرار، تا بر مایه فایده آن هر طالب محظوظ تواند شد و شروع این امر نموده به عنون ملک معبد، و این کتاب را بروز نهنج اصل ترتیب داد و ترجمة المناقب نام نهاد و ...»

نموفه‌ای از نظر کتاب:

«وصلات صلووات نامیات و تحف تحيیات زکیات، بر اشرف موجودات و خلاصه کائنات، بدر منیر نبوت، صدر سریر رسالت، شاه بارگاه اصطفا محمد مصطفی (ص) و پر آل و عترت او که هریک مظہر انوار و کاشف غمّه اسرارند خصوصاً علی امیر المؤمنین و امام المتقین...» (ج ۱، ص ۱).

۴- لوامع الانوار

دریاره معرفت ائمه اطهار

از دیگر آثار مولا علی بن حسن زواری کتابی است

تحت عنوان *لوامع الانوار* الی معرفة ائمه الاطهار که ملخصی است از کتاب *احسن الکبار* فی مناقب ائمه الاطهار تأليف سید محمد بن ابی زید بن عربشاه ورامینی که علی بن حسن زواری بنا به دستور شاه طهماسب صفوی در سال ۹۶۸ قمری تلخیص نموده است و از روایات نادرست و نقلهای سست، پاک ساخته و آن را منفع کرده است.

این کتاب مقدمه‌ای در اصول اعتقادات پنجگانه و چهارده باب در حالات چهارده معصوم و خاتمه‌ای در شرح حال ابی طالب و محمدبن ابی بکر و عایشه دارد. در بعضی کتابهای این اثر تحت عنوان *لوامع الانوار* فی تلخیص احسن الکبار ضبط شده است. کتاب مذکور باجمله:

«حمد نامحدود حضرت واجب الوجود را رواست که در ذات عالم هو العالم القدير ...

آغاز شده و با جمله:

بعد از آن حکیم بن خزامه بر او نماز کرد و در اقصای بقیع در دوله دفن کردند او را ...
پایان می‌یابد.

در این کتاب مصنف از استاد خود سید غیاث الدین جمشید نامی آورده و از ستمهایی که قبل از ظهور شاه اسماعیل صفوی به خاطر شیعه بودن و دفاع از مذهب جعفری بر وی روا گشته، سخن رانده است. در صفحه ۴۰۷ روضات الجنات به نقل از ریاض الغلماء درباره این کتاب آمده است:

«و هو کتاب متداول کثیر عندها منه نسخة و قد لخصه من کتاب احسن الکبار فی مناقب ائمه الاطهار لبعض علمائنا بامر السلطان شاه طهماسب الصفوی المشهور و وزاد عليه بعض المطالب والفوائد و جعل مرتبًا على مقدمة في اصول الدين و اربعه عشر باباً في احوال السادة الطاهرين»

نسخه خطی از این کتاب به شماره ۳۷۴ و با مشخصات زیر در کتابخانه حضرت آیت الله العظمی نجفی مرعشی نگهداری می‌شود: خط نسخ، عبارتهای

معرفه مذاهب الطوائف، تأليف سيد بن طاووس -ره- که متترجم، آن را به نام شاه طهماسب صفوی به فارسی برگردانیده و در ششم ربیع سال ۹۶۱ قمری آن را به پایان رسانیده است. این کتاب با جمله زیر آغاز می شود:

«طرايف ظرايف تقدير و تمجيد و ظرايف طرائف ...»

ستايش و تحميد خداوند محمود لطيفي را سزاوار است»

انجام آن اين عبارت است:

«... و از شفاعت سيد انام و آل کرام عليهم الصلاة والسلام بـی بهره نگذارد»

نسخه اي از آن که به خط نستعليق توسط على بن درو ميش رازی در ۱۵ ربیع الثانی ۱۰۶۷ قمری تحرير شده است، با عنوانين شنگرف، جلد تیماج مشکی، ۲۸۶ برگ، ۱۹ سطری و به ابعاد ۳۰ در ۱۶، به شماره ۱۰۸۶، در کتابخانه حضرت آيت الله العظمی نجفی مرعشی -ره- نگهداري می شود.

٧. مفتاح التجلاح

این نوشтар، ترجمه اي است تحت اللغوی به اضافه برخی ادعیه و اذکار از کتاب عدة الداعی و نجاح الساعی تأليف ابن فهد حلی. ترتیب اصل کتاب در این ترجمه محفوظ است و شامل یک مقدمه، شش باب و یک خاتمه است.

آغاز: «ستايش و سپاس بـی قیاس حضرت قاضی الحاجاتی را رواست که اجابت کننده دعوات داعیان است.»

انجام: «امید که از مشوبات سید ابرار و آل اخیار صلوات الله علیهم محظوظ و بهره مند گردند به حرمت الابرار و الاخیار»

نسخه اي از اين کتاب به خط نسخ، علامتها و عنوانين شنگرف، جلد تیماج زرد، ۱۹۶ برگ، ۱۴ سطری، به شماره ۲۲۰ در کتابخانه آيت الله مرعشی نجفی نگهداري می شود. همچنین نسخه اي به خط نستعليق تحرير شده در ۹۷۴ قمری با جلد دور و تیماج، ۲۴۲ برگ، ۱۷ سطری، ابعاد ۲۳ در ۱۶، به شماره ۱۲۳۱ در کتابخانه مذكور مضبوط است.

عربی معرب، عنوانها شنگرف، صفحه مجلدول به لاجورد و مشکی وزرد و شنگرف، جلد تیماج مشکی، ۱۵۸ برگ، ۲۷ سطری، به ابعاد ۲۲ در ۳۵. دو نسخه دیگر به شماره های ۴۰۰ و ۴۶۰ نیز از اين کتاب در کتابخانه مذکور نگهداري می شود.

٥- روضة الاسرار

دو ترجمه و شرح نحوج البلاغه

این کتاب ترجمه و شرح مختصری است از نحوج البلاغه علی -ع- که متترجم و شارح در آخر ماه شوال ۹۴۷ قمری آن را به انجام رسانده است. کتاب حاضر با جمله: «الحمد لله على نعماته و شكر على آلاء ... مخفى نيسك که بعد از کلام حضرت رب العالمين و سيد المرسلين ...»

آغاز شده است و با جمله زیر پایان می یابد: «از روی لطف و شفقت فرمایند اللهم اغفر لنا و لهم يا غافراً المذنبين و يارب العالمين»

نسخه اي از آن به خط نسخ با تحرير على بن ناصر حسینی گیلانی ملاطی، جلد تیماج قهوه ای، متن عربی نحوج البلاغه با اعراب گذاري، ۴۷۴ برگ، ۲۱ سطری، به ابعاد ۲۵ در ۱۸ به شماره ۱۱۸۸ در کتابخانه حضرت آيت الله العظمی نجفی مرعشی نگهداري می شود.

همچنین نسخه اي از آن با مشخصات زیر در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران موجود است: شماره ثبت ۹۵۵۶، خط نستعليق ریز تحریر شده در شعبان ۹۴۹ هـ ق، عنوان شنگرف، جدول زرد و لاجورد، ۳۴۴ برگ به ابعاد ۱۷ در ۲۳، ۲۰ سطری، کاغذ سپاهانی، جلد تیماج قهوه ای ضربی مقوایی ربیعی.

همچنین نسخه اي از آن که تحت عنوان روضة الانوار توسط مدرس تبریزی در ریحانة الادب مضبوط است در کتابخانه مروی تهران و نیز کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است.

٦. طراوة الطاف

در ترجمه کتاب طراف

این اثر، ترجمه تحت اللغوی است از کتاب الطاف فی

۸- مجمع الهدی

این کتاب را ابوالحسن علی بن حسن زواری در خصوص زندگی پیامبر گرامی و ائمه هدی - علیهم السلام - تدوین نموده و آن را در ۴۰ باب تنظیم کرده است. در این کتاب، نویسنده همچون آثار دیگر به آیات قرآن و احادیث و اخبار رسیده از اهل بیت عنایت دارد و به آنها استناد می کند. نسخه ای از این کتاب به خط نستعلیق با عنوان شنگرف، صفحه مجدول به شنگرف، جلد تیماج قرمز در ۳۲۸ برگ (آغاز و پایان افتاده) ۱۸ سطري، به ابعاد ۲۳ در ۵/۱۲، به شماره ۲۷۳۱ در کتابخانه حضرت آیت الله مرعشی نجفی به ثبت رسیده است.

آثار دیگر علی بن حسن زواری

- ۴- هزار سال تفسیر فارسی. دکتر سید حسن سادات ناصری. (تهران، نشر البرز، ۱۳۴۹).
- ۵- ارزش تفسیرهای فارسی سده دهم و یازدهم از لحاظ دینی. دکتر سید محمد باقر حجتی. ۶- الذریعة الى تصانیف الشیعه. ج. ۴.
- ۷- ریحانة الادب. مدرس تبریزی. (چاپ دوم، کتابفروشی خیام).
- ۸- فهرست کتابهای خطی کتابخانه آیت الله العظمی نجفی مرعشی. نگارش سید احمد حسینی. ج. ۱-۱۲.
- ۹- فهرست نسخ خطی کتابخانه ملی. کتب فارسی. سید عبدالله انوار. ج. ۵.
- ۱۰- فهرست کتابخانه ملی تبریز. نگارش میرودود سید نولسی. (تبریز، ۱۳۴۸ ش). ج. ۱.
- ۱۱- معجم المؤلفی الشیعه. قاییی نجفی. (تهران، وزارت ارشاد).
- ۱۲- دائرة المعارف تشیع. ذیل آثار الاخبار. ج. ۱.
- ۱۳- فهرست نسخه های خطی فارسی. احمد منزوی. ج. ۱.
- ۱۴- فهرست کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری. ابن یوسف. ج. ۱.
- ۱۵- چاپ تازه تفسیر منسوب به امام حسن عسکری. رضا مختاری. مندرج در مجله نشر دانش. (سال نهم، شماره دوم، بهمن و اسفند ۱۳۶۷).
- ۱۶- فهرست کتب خطی کتابخانه آستان قدس رضوی. ج. ۱.
- ۱۷- سبک شناسی مرحوم ملک الشعرای بهار. (تهران، امیرکبیر). ج. ۲.
- ۱۸- مقدمه دیوان مجرم استاد سید محمد محیط طباطبائی. (تهران، خیام، ۱۳۴۵).
- ۱۹- یادداشت‌های دست نویس آقایان مرتضی شفیعی اردستانی و محمد حسن رجائی زفره‌ای.

منابع و مأخذ:

- ۱- فوائد الرضویه: حاج شیخ عباس قمی (تهران، کتابخانه مرکزی).
- ۲- مقدمه تفسیر مواهب علیه. به کوشش محمد رضا جلالی نائینی. (تهران، اقبال، ۱۳۱۷). ج. ۱.
- ۳- مفسران شیعه. دکتر محمد شفیعی. (دانشگاه شیراز،

